

ZÁKON

z ...

ktorým sa mení zákon o ochrane zvierat

Článok 1. V zákone o ochrane zvierat z 21. augusta 1997 (Zbierka zákonov z roku 2023, položka 1580) sa za odsek 4b v článku 12 dopĺňa odsek 4c, ktorý znie takto:

„4c. Zakazuje sa chov alebo plemenitba kožušinových zvierat s výnimkou králikov, ako sa uvádza v článku 2 ods. 4 zákona z 10. decembra 2020 o organizácii chovu a reprodukcie hospodárskych zvierat (Zbierka zákonov z roku 2021, položka 36), na komerčné účely, najmä na účely získavania kožušiny alebo iných častí zvierat z nich.“.

Článok 2. Prevádzkovatelia a poľnohospodári vykonávajúci činnosti uvedené v článku 12 ods. 4 písm. c) zákona zmeneného článkom 1 ku dňu nadobudnutia účinnosti tohto zákona ich môžu vykonávať až do 1. januára 2029 na základe existujúcich ustanovení.

Článok 3. 1. Prevádzkovatelia alebo poľnohospodári uvedení v článku 2 sú oprávnení mať nárok voči Štátnej pokladnici na náhradu finančnej straty, ktorá vznikla v dôsledku potreby dodržiavať ustanovenie článku 12 ods. 4 písm. c) zákona zmeneného v článku 1.

2. Náhrada uvedená v odseku 1 zahŕňa náhradu finančnej straty bez výhody, ktorú by prevádzkovateľ alebo poľnohospodár mohol dosiahnuť, keby k strate nedošlo.

Článok 4. 1. Náhrada sa stanovuje na 25 % priemerného ročného príjmu prevádzkovateľa alebo poľnohospodára uvedeného v článku 2 (ďalej len „žiadateľ“) z ich činností uvedených v článku 2 v období rokov 2021 až 2023, ktorí ukončili činnosti pred 1. januárom 2025.

2. Náhrada sa stanovuje na 20 % priemerného ročného príjmu žiadateľa z činností uvedených v článku 2, ktoré vykonával v období rokov 2021 až 2023, ktorý ukončil činnosť pred 1. januárom 2026.

3. Náhrada sa stanovuje na 15 % priemerného ročného príjmu žiadateľa z činností uvedených v článku 2, ktoré vykonával v období rokov 2021 až 2023, ktorý ukončil činnosť pred 1. januárom 2027.

4. Náhrada sa stanovuje na 10 % priemerného ročného príjmu žiadateľa z činností uvedených v článku 2, ktoré vykonával v období rokov 2021 až 2023, ktorý ukončil činnosť pred 1. januárom 2028.

5. Náhrada sa stanovuje na 5 % priemerného ročného príjmu žiadateľa z činností uvedených v článku 2, ktoré vykonával v období rokov 2021 až 2023, ktorý ukončil činnosť pred 1. januárom 2029.

Článok 5. 1. Náhrada sa poskytuje na základe písomnej žiadosti žiadateľa, predloženej ministrovi zodpovednému za poľnohospodárstvo.

2. Žiadosť uvedená v odseku 1 musí obsahovať:

- 1) označenie orgánu, ktorému je žiadosť adresovaná, a záležitosti, ktorej sa týka;
- 2) meno, priezvisko a adresa žiadateľa;
- 3) informácie o príjmoch uvedených v článku 4;
- 4) dátum ukončenia činností uvedených v článku 2;
- 5) číslo bankového účtu, na ktorý sa má vyplatiť náhrada;
- 6) dátum a podpis osoby predkladajúcej žiadosť.

3. K žiadosti sa priložia tieto podporné dokumenty:

- 1) informácie o príjmoch uvedených v článku 4;
- 2) dátum ukončenia činností uvedených v článku 2, určený príslušným okresným veterinárnym lekárom v súvislosti so žiadosťou uvedenou v článku 7 zákona o ochrane zdravia zvierat a kontrole infekčných chorôb zvierat z 11. marca 2004 (Zbierka zákonov z roku 2023, položka 1075).

Článok 6. 1. Rozhodnutie o náhrade prijme minister zodpovedný za poľnohospodárstvo.

2. Na účely overenia údajov uvedených v žiadosti môže minister zodpovedný za poľnohospodárstvo vykonávať audity alebo ich nechať vykonať. Ak výška náhrady presiahne 100 000 PLN, audit je povinný.

3. Minister poľnohospodárstva vydá rozhodnutie o náhrade najneskôr do 3 mesiacov odo dňa podania žiadosti. Toto rozhodnutie je konečné.

4. Náhrada sa vypláti do tridsiatich dní odo dňa doručenia rozhodnutia žiadateľovi.

5. Ak má žiadateľ nedoplatky verejných dlhov k dátumu náhrady, tieto nedoplatky sa odpočítajú od splatnej náhrady.

Článok 7. 1. Žiadateľ, ktorý nie je spokojný s rozhodnutím o náhrade škody, môže podať žalobu na všeobecné súdy do tridsiatich dní od doručenia rozhodnutia vo veci.

2. Podanie žaloby uvedenej v odseku 1 nemá odkladný účinok na vykonanie rozhodnutia.

3. Štátnu pokladnicu zastupuje minister zodpovedný za poľnohospodárstvo vo veciach pred spoločným súdom uvedeným v odseku 1.

4. Za žalobu o náhradu škody, ktorú podal žiadateľ, sa neúčtuje žiadny poplatok.

Článok 8. Ustanovenia správneho poriadku sa uplatňujú na konania v prípadoch uvedených v článku 6, pokiaľ sa týmto neustanovuje inak.

Článok 9. Žiadosť o náhradu škody sa premlčí jeden rok odo dňa, keď žiadateľ ukončil činnosti uvedené v článku 2.

Článok 10. Nárok na náhradu škody prechádza na právnych nástupcov žiadateľa.

Článok 11. Zamestnanec prevádzkovateľa alebo poľnohospodára uvedeného v článku 2, ktorého pracovnoprávny vzťah sa skončil z dôvodu nevyhnutnosti splniť požiadavky uvedené v článku 12 ods. 4 písm. c) zákona zmeneného v článku 1, má nárok na odstupné vo výške trojmesačnej odmeny určenej v súlade s pravidlami uplatniteľnými na výpočet peňažného ekvivalentu dovolenky za kalendárny rok. Ustanovenie článku 8 ods. 1 zákona z 13. marca 2003 o osobitných pravidlách pre ukončenie pracovnoprávnych vzťahov so zamestnancami z dôvodov nesúvisiacich so zamestnancami (Zbierka zákonov z roku 2024, položka 61) sa neuplatňuje.

Článok 12. Príjem z náhrady nie je príjmom v zmysle ustanovení o dani z príjmu fyzických osôb a ustanovení o dani z príjmu právnických osôb.

Článok 13. Zákon nadobúda účinnosť 14 dní po jeho uverejnení.